

PROGRAMMA VRIJDAG 9 SEPTEMBER 20:15 UUR
GREAT EXPECTATIONS

Ulenflucht (2016, 20'00)

Componist Anna Korsun (UKR 1986)
winnares Gaudeamus Award 2014

Up (2016, 7'00)

Componist Jerzy Bielski (POL 1984)

Somewhere between us (2014, 7'00)

Componist Christian Mason (GBR 1984)

Look up (2015, 8'00)

Componist Samantha Fernando (GBR 1984)

Down (2016, 7'00)

Componist Jerzy Bielski (POL 1984)

Madhye II (2015, 8'00)

Componist Shih-Wei Lo (TWN 1985)
genomineerd voor de Gaudeamus Award 2016

Silbersee

Productiekern voor muziektheater

Manoj Kamps – dirigent
Katharine Dain - sopraan
Raphaëla Danksagmüller - paetzold blokfluit, fujara
Marine Fribourg - mezzo-sopraan
Salomé Gasselín - viola da gamba
Steven van Gils - tenor
Sterre Konijn - mezzosopraan / sopraan
Arnout Lems - bariton
Wouter Snoei - elektronica
Maciej Straburzyński - bas-bariton

Zangers Ulenflucht

Sara Moreira Marques – sopraan I
Ginette Puylaert – sopraan II
Marina Besselink – sopraan III
Jikke van der Velde – sopraan IV
Marca Hanegraaff – sopraan V
Maya Fridman – sopraan VI
Miranda Driessen – sopraan VII
Erik Brinkhorst – bas I
Gijs van der Heijden – bas II
Alfonso Manzanera – bas III
Ardaan Derksen – bas IV
Hidde Kleikamp – bas V
Chema Martinez – bas VI
Jan Willem van der Hagen – bas VII

ULENFLUCHT

Twee jaar geleden won Anna Korsun de Gaudeamus Award Nu in 2016 keert ze terug met een nieuw werk, *Ulenflucht*. Hoewel Korsun twintig zangers voorschrijft klinkt er zelden zang zoals verwacht. De zangers zoemen, piepen, brommen, sneren, kirren, sissen, neuriën, mompelen, brabbelen en soms toch, ietwat, zingen. Daarnaast gebruikt ze de inboedel van een jachtwinkel. Iedereen is uitgerust met fluitjes en lokroepen voor een variëteit aan dieren: elanden, eenden, wilde zwijnen, ganzen, reeën, wasberen, wolven, kalkoenen, herten, muizen en natuurlijk uilen. Het wekt de impressie van een wilde jacht maar Korsun schrijft geen jachtige muziek. Het is een ingetogen stuk dat soms klinkt als een zwerm insecten in de verte, het lage gegrom van wilde dieren of de ongedefinieerde zang van walvissen. Geduldigheid brengt ze haar kleine dierentuin tot klinken.

Two years ago Anna Korsun won the Gaudeamus Award. Now, in 2016, she returns with a new composition, Ulenflucht. Even though Korsun prescribes the use of twenty singers, the singing seldom sounds the way you expect. The singers zoom, squeak, buzz, sneer, coo, hiss, humm, mumble, babble, and sometimes sing somewhat, after all. In addition she uses the contents of a hunting store. Everybody is equipped with whistles and lures for a variety of animals: moose, ducks, wild boars, geese, roe deer, racoons, wolves, turkeys, deer, mice, and of course owls. It gives the impression of a wild hunt, but Korsun does not compose hectic music. It is a restrained piece that sometimes sounds like a swarm of insects in the distance, the low growling of wild animals or the undefined singing of whales. Patiently she brings her small-scale zoo to life.

SOMEWHERE BETWEEN US

Het stuk *Somewhere between us* bevindt zich ergens tussen ons in. Vier versterkte zangers (sopraan, alt, tenor, bas) markeren de hoeken van een denkbeeldig vierkant, een basblokfluitist zit in het middelpunt, omgeven door publiek. Uit de vier hoeken klinkt zacht woordloos gezoem: "mm's" en "ah's", "ee's" en "oo's". De zangers – hun klanken – proberen elkaar te vinden, samen te smelten maar volgen hun eigen tempo. Ze komen nooit echt bij elkaar. De blokfluitist speelt steeds sneller en vindt soms aansluiting bij de snelheid van een van de zangers. Zo schrijft Mason een muziek die gaat over het leggen van relaties en het vermogen om elkaar te vinden.

The composition Somewhere between us is located somewhere between us. Four amplified singers (soprano, alto, tenor, and bass) mark the corners of an imaginary square, with a bass recorder player in the middle, surrounded by shuffling audience. From the four corners soft wordless humming

sounds: "mm's" and "ah's", "ee's" and "oo's". The singers – their sounds – try to find each other, to merge while still following their own tempo. They never really come together. The recorder player plays faster and faster and occasionally joins in with one of the singer's tempo. This way Mason writes music that is about the forming of relationships and the ability of finding each other.

LOOK UP

Look Up van Samantha Fernando bestaat uit vijf zeer korte stukjes voor vocaal kwartet en viola da gamba. De tekst, een gedicht van Emily Dickinson en haar eigen tekst, onderzoekt aldus de componiste "de idee van het aanwezig zijn in een moment, zelfs als het een moeilijk moment is." De vijf deeltjes zijn als de zijden van een diamant. Het materiaal wordt steeds anders belicht. Stukjes tekst, muzikale flarden verschieten in een ander perspectief, herkenbaar, toch net anders. Alsof de lichtval steeds anders wordt gebroken door het oppervlak van de diamant. Zo onthult Fernando geduldig haar materiaal, altijd herkenbaar, telkens verrassend.

Look Up by Samantha Fernando consists of five very short pieces for vocal quartet and viola da gamba. According to the composer the text, a poem by Emily Dickinson combined with her own text, explores "the idea of being present in the moment, even if it is a difficult one." The five pieces are like the sides of a diamant. Every time the material is highlighted in a different way. Text fragments and musical shreds fade into another perspective, recognisable, yet slightly different. As if the angle of the light gets shattered by the surface of the diamant. This way Fernando patiently reveals her material, always recognisable, constantly surprising.

UP DOWN

De Poolse componist Jerzy Bielski begeeft zich meer en meer in het muziektheater. In 2015 bijvoorbeeld, werd zijn afstudeervoorstelling *Futurist* bekroond met de Amsterdam Fringe Award. Daarin bewegen de muzikanten, zingen ze, schreeuwen ze, slepen ze met tafels, hanteren gereedschap en rennen ze over het podium. De theatrale elementen keren veelvuldig terug in zijn werk. Of eigenlijk zijn ze niet meer weg te denken; ze vormen een integraal onderdeel van de muziek. In dat opzicht doet Bielski's werk denken aan de avant-gardes uit de vroege twintigste eeuw. Enerzijds de betekenisloze maar met sensibiliteit volgeladen klanken van futuristen à la Filippo Marinette of dadadichters zoals Kurt Schwitters. Vooral de klanktaal van de avant-garde is evident in de twee stukken

Up en Down. De sopraan rolt r'en, glijdt langs een variëteit aan klanken als 'aa,' 'oo,' en 'e.' Zangers schrapen g's, pruttelen 'w, rr, z, ź, g, b, c, k, dz, pff, czsz' en blazen letterlijk hun laatste adem uit. Zo zoekt Bielski naar een andere taal in zang, een die niet is gebaseerd op begrijpelijke woorden. Anderzijds sluit Bielski's werk aan bij de theatervernieuwer Antonin Artaud die beoogde het theater te ontdoen van tekstueel en psychologisch drama en probeerde nieuwe vormen op te trekken aan de hand van beweging, kleur, licht, klank, muziek—het voelbare maar onuitdrukkelijke. Ook Bielski onttrekt symboliek uit een dergelijke denkwijze: verticale lijnen en bewegingen tegenover horizontale; opstaan, (neer)liggen; een enkele noot tegenover snelle bewegingen van boven naar beneden; instrumenten horizontaal of verticaal vasthouden gecombineerd met vreemde speeltechnieken; handbewegingen van links naar rechts en van omhoog naar omlaag: het zijn allemaal elementen die symbolisch bijdragen aan een groter geheel van narratief, een soort ritueel, een flard verhaal, allemaal afhankelijk van de interpretatie van de toehoorder/schouwer.

Composer Jerzy Bielski (originally from Poland) is increasingly making music theatre. This is certainly true of his graduate performance. (not only) Futurists, which won the Amsterdam Fringe Award 2015, requires the musicians to move, sing, shout, drag along tables, use tools, and run across the stage. Such theatrical elements are often part of his pieces. They seem inextricably bound up in his work and form an integral part of his music. In that sense, there are indeed parallels between Bielski and the avant-gardists of the early 20th century. Futurists like Filippo Marinetti or dada poets such as Kurt Schwitters produced hollow but numinous sounds. Especially the influence of avant-garde sound poems is evident in the two pieces Up and Down. The soprano rolls r's, slides over a variety of sounds like 'aa,' 'oo,' en 'e.' Singers rasp g's, grumble 'w, rr, z, ź, g, b, c, k, dz, pff, czsz' and breathe out their last breath. Bielski searches for a different language in the singing voice, one that is not based on the understandability of words. But Bielski's work also refers to innovator Antonin Artaud who aimed to remove textual and psychological drama from the theatre and replace it with new aspects, such as movement, colour, light, sound, music— what can be felt but not really expressed. Bielski's symbolism is based on similar thinking. Everything is a foil for something else as he pairs vertical and horizontal lines and movements, standing up and lying down, a single note and rapid downward runs, horizontal and vertical handling of instruments. He also enforces unusual playing techniques as hands move from left to right, up or down. All these elements add hidden meaning to the overall narrative until it becomes a ritual or the snippet of a story, depending on the interpretation of the listener/viewer.

MADHYE II

Aan *Madhye II* van de genomineerde componist Shih-Wei Lo liggen twee concepten ten grondslag. Enerzijds het 'work-concept' van de muzikfilosoof Lydia Goehr, anderzijds de literaire stijlfiguur metafiction. Grofweg bevraagt Goehrs idee onze perceptie van 'het muzikale werk.' Wat is een compositie? Is het de uitvoering of de partituur? En in hoeverre ligt de auditieve uitvoering al gevat in de papieren muziek? Waarom beginnen uitvoerders met de eerste noot in een partituur in plaats van er mee te improviseren? Lo verbindt Goehrs ideeën aan de, eigenlijk vrij recente, ontwikkeling van opnametechnieken. De uitvoering van een werk vastleggen op een geluidsdrager, betekent ook de mogelijkheid van oneindige variatie van datzelfde werk. Elke nieuwe opname, elke interpretatie, verandert het werk. In *Madhye II* speelt Lo met de opname van zijn eerdere koorwerk *Madhye*. Daarmee raakt hij aan de literaire stijlfiguur metafiction. Vladimir Nabokov, bijvoorbeeld paste het toe in zijn roman *Bleek vuur*. Het boek is eigenlijk een gedicht, met een voorwoord en een uitzonderlijk uitgebreide annotatie van dezelfde verteller. Daarmee reflecteert *Bleek vuur* op zichzelf, het bevraagt zichzelf van binnenuit. Op een gelijksoortige manier werkt Lo met de opeenstapeling van een ouder werk (*Madhye*) in een nieuwer werk (*Madhye II*). Een soort zelf-reflexieve tijdcapsule.

Two concepts lie at the heart of nominated composer Shih-Wei Lo's Madhye II. On the one hand the 'work-concept' of musical philosopher Lydia Goehr, on the other hand the literary style figure metafiction. Roughly Goehr's idea questions our perception of 'the musical work.' What is a composition? Is it the performance or the score? And to what extent does the aural performance already lie in the music on paper? Why do performers start with the first note in a score in stead of improvising with it? Lo links Goehr's ideas with the, actually quite recent, development of recording techniques. Recording the performance of a particular work on a soundrecorder also offers the possibility of endless variations of that same work. Each new recording, each interpretation, changes the composition. In Madhye II Lo plays with recordings of his own earlier work for choir, Madhye. By doing this he touches upon the literary style figure metafiction. Vladimir Nabokov, for example, applied this in his novel Pale Fire. Actually, this book is a poem, with a preface and an exceptionally extensive annotation by the same narrator. This way, Pale Fire reflects upon itself, questioning itself from within. In a similar way Lo works with the accumulation of an older work (Madhye) in a newer one (Madhye II). A kind of self-reflective time capsule.

SILBERSEE

Silbersee is een productiekern voor onorthodox muziektheater en experimentele opera. Artistiek leider Romain Bischoff creëert ontmoetingen tussen uiteenlopende theatermakers, componisten, schrijvers, zangers, dansers, acteurs, choreografen, poppenspelers, circusartiesten en andere kunstenaars, van het klassieke domein tot de urban culture. Dat leidt tot interdisciplinaire voorstellingen die elk op een eigen manier fysiek, poëtisch en ontwapenend zijn. Naast volledige muziektheaterproducties organiseert Silbersee enkele keren per jaar ook (vocale) concerten zonder encenering of in een 'mise en espace-uitvoering'.

Silbersee is a production centre for unorthodox music theatre and experimental opera. Artistic director and founder Romain Bischoff creates meetings between a diversity of theatre makers, composers, writers, singers, dancers, actors, choreographers, puppeteers, circus performers and other artists, in genres ranging from classical to urban. This leads to interdisciplinary performances that each in their own way are physical, poetic and disarming. Besides producing full scale music theatre performances, Silbersee also organises incidental (vocal) concerts, either semi-staged or without staging.

Tekst: Jan Nieuwenhuis
Vertaling: Marlies Verschoor

i.s.m.

PIETERSKERK CONCERTEN

De concerten van Gaudeamus Muziekweek worden opgenomen door de Concertzender en VPRO Vrije Geluiden. Een selectie wordt uitgezonden. Voor meer informatie kijk op www.vpro.nl/vrijegeluiden en www.concertzender.nl.

Concerts of Gaudeamus Muziekweek are recorded by the Concertzender and VPRO Vrije Geluiden. A selection will be broadcast. For more info www.vpro.nl/vrijegeluiden and www.concertzender.nl.

Steun de Mozarts van nu
meer info op: www.muziekweek.nl/vrienden

